

TRI ÂN CÁC NỮ TỬ THÁNH CAMILLO

Bà Angelica là góa phụ người Ý. Sau những tháng ngày đau thương gần như lâm cảnh tuyệt vọng, bà được hồng phúc gặp những tấm lòng vàng. Đó là các Nữ Tử Thánh Camillo di Lellis (1550-1614). Các Nữ Tử Thánh Camillo phục vụ đặc biệt trong các Nhà Thương, các Viện Dưỡng Lão và các Nhà Mồ Côi. Tình thương và sự ân cần chăm sóc của các Nữ Tử Thánh Camillo mang nắng ấm mặt trời vào trong cuộc đời âm u cóng lạnh của bà Angelica. Với lòng tri ân, bà Angelica bày tỏ tâm tình dạt dào cảm mến như sau.

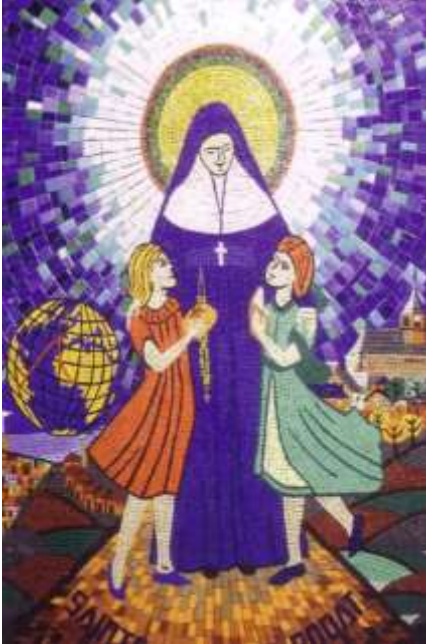
Trong cuộc sống, tôi từng hưởng nếm những giây phút vui tươi và hạnh phúc. Tôi lập gia đình khi còn rất trẻ, năm mới lên 19 tuổi. Chồng tôi là một người thật đặc biệt nên đã chiếm trọn trái tim tôi. Tôi yêu chồng say đắm và chàng là người tôi yêu nhất trong cuộc đời tôi. Rồi chúng tôi cho ra chào đời những đứa con kháu khỉnh mũ miều. Tôi vẫn nhớ như in ngày chúng Rước Lễ Lần Đầu, lãnh bí tích Thêm Sức. Rồi chúng lớn lên và lập gia đình. Những ngày thành hôn của các con tôi thật đẹp và không thể nào xóa mờ khỏi tâm trí tôi. Đến phiên các con, chúng lần lượt cho ra chào đời 4 cháu bé thật dễ thương.

Chúng tôi tạo thành một đại gia đình hiệp nhất, tuyệt vời và đầm ấm yêu thương nhau. Nhưng bỗng một sớm một chiều tất cả đảo lộn hết. Với cái chết của thân phụ tôi vào ngày 18-6-2002, gia đình ruột thịt của tôi bị phân tán. Phân tán chỉ vì xích mích và bất đồng ý kiến trong việc phân chia gia tài. Mẹ và một người em gái quyết định xa lìa tôi cũng như tránh né mọi người còn lại trong gia đình. Tôi thật sự ngỡ ngàng và đau đớn. Tôi hệt hẳng trong một thực tại phủ phàng. Tôi âm thầm khóc thương Cha và nhớ Mẹ. Nhưng tôi vẫn còn có thể nương tựa và tìm an ủi nơi chồng tôi.

Chỉ vỏn vẹn 5 tháng sau ngày thân phụ qua đời, chồng tôi lâm trọng bệnh. Năm nhà thương mới được 2 ngày thì các bác sĩ khám phá ra chàng bị bệnh ung thư và đang ở giai đoạn chót. Chàng chỉ còn có thể sống thêm 3 tháng nữa mà thôi. Người ta có thể tưởng tượng tâm thần tôi bị bắn loạn như thế nào khi nghe tin dữ dằn này!

Tôi ở bên cạnh người chồng yêu dấu liên tục ngày đêm. Tôi không rời chồng một giây, mãi cho đến ngày chàng vĩnh viễn lìa tôi vào Chúa Nhật 23-1-2003. Tôi và các con tôi đều có mặt bên giường vào giờ phút lâm chung. Cái ngày đau buồn ấy mãi mãi khắc ghi trong trái tim tôi rướm máu.

Vài tháng sau đó đến lượt tôi phải giải phẫu ung thư nơi cổ. May mắn thay cuộc giải phẫu mang lại kết quả tốt đẹp. Nhưng điều tốt đẹp hơn nữa khiến tôi cảm bút viết đôi hàng tri ân chính là sự kiện THIÊN CHÚA Quan Phòng cho tôi gặp gỡ các thiên thần áo trắng. Đó là các Nữ Tử Thánh Camillo làm việc nơi nhà thương. Cuộc gặp gỡ quả là một phúc lành, một hồng ân vô biên của Trời Cao. Sau những chuỗi ngày đau thương đầy nước mắt, giờ đây tôi cảm nghiệm tình thương yêu nâng đỡ của các Nữ Tu. Các Chị mang lại ánh sáng mặt trời sưởi ấm con tim nhứt buốt của tôi. Từ nay tôi can đảm tiếp tục cuộc

hành trình với lòng tuân phục Thánh Ý THIÊN CHÚA và dành nhiều giờ cho việc cầu nguyện. Muôn đời tôi cảm tạ hồng ân bao la của THIÊN CHÚA và ghi ơn các Nữ Tử Thánh Camillo.

.. Chứng từ tri ân thứ hai đến từ cụ bà Tin Lành người Hung-gia-lợi. Chứng từ do Chị Silvana, người Ý, làm việc truyền giáo tại Hungari kể lại.

Tháng 4 năm 2005 có người gõ cửa Cộng Đoàn xin Chị Em chúng con đến giúp một cụ bà đang sống với đứa con trai duy nhất. Cả hai mẹ con đều sống bằng rượu. Họ uống rượu nhiều hơn uống nước và ăn. Nhà cửa bề bộn bẩn thỉu. Tuy nhiên cái khó khăn không phải đến từ sự dơ bẩn cho bằng thái độ kỳ cục và khó chịu của cả hai mẹ con. Dầu thế, Chị Em chúng con vẫn kiên nhẫn đến nhà bà giúp dọn dẹp cho sạch sẽ và ngăn nắp. Ban đầu bà lớn tiếng nhiech mắng và chửi rửa. Nhưng Chị Em chúng con không nao núng. Trước khi từ giã bà, chúng con đứng yên và cùng nhau

đọc kinh. Lạ lùng thay, cụ bà thay đổi thái độ và cách cư xử. Từ ngày ấy, mỗi giây thân hữu nối kết chúng con lại với nhau. Cụ bà bắt đầu bỏ uống rượu và xin Chị Em chúng con viết ra giấy các lời Kinh chúng con đọc. Cụ bà nói:

- Gần 16 năm qua tôi bỏ hẳn việc cầu nguyện, kể từ ngày chồng tôi qua đời. Tôi là tín hữu Tin Lành nhưng không sống đạo. Không sống đạo trong một thời gian quá lâu khiến tôi không còn biết cầu nguyện với Chúa như thế nào. Nhưng cho dù tôi có sống đến 100 tuổi, tôi cũng sẽ không bao giờ bày tỏ cho đủ lòng tôi kính mến tri ân Các Chị!

... "THIÊN CHÚA giúp con người bước đi vững chãi, ưa chuộng đường lối họ dỗi theo. Dầu họ có vấp cũng không ngã gục, bởi vì đã có Chúa cầm tay. Từ nhỏ dại tới nay tôi già cả, chưa thấy người công chính bị bỏ rơi, hoặc dòng giống phải ăn mày thiên hạ. Ngày ngày họ thông cảm và cho mượn cho vay, dòng giống mai sau hưởng phúc lành. Hãy làm lành lánh dữ, bạn sẽ được một nơi ở muôn đời. Bởi vì THIÊN CHÚA yêu thích điều chính trực, chẳng bỏ rơi những bậc hiền trung .. Miệng lưỡi người công chính niệm lễ khôn ngoan, và lưỡi họ nói lên điều chính trực. Luật THIÊN CHÚA họ ghi tạc vào lòng, bước chân đi không hề lảo đảo" (Thánh Vịnh 37,23-31).

("Figlie di San Camillo", n.1-2, Gennaio-Agosto/2005, trang 68+51)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt